ଏଲ୍ ଆର୍ ଏସ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଗୋମତିବାଇ (ମୃତ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଏଲ୍ ଆର୍ ଏସ୍. ମାଧ୍ୟମରେ ମଚ୍ଛୁଲାଲ (ମୃତ)

ଅକ୍ଟୋବର 1,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882:

ଧାରାଗୁଡ଼ିକ 122 ଏବଂ 123-ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଉପହାର- ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଉପହାର କେବଳ ଅଧିକାର, ସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ଆଇନଗତ ଦାବି ହସ୍ତାନ୍ତର ପାଇଁ ଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାନଗ୍ରାହୀଙ୍କୁ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ସାଧନ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅତି କମରେ ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରମାଣିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ-ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ଦାନଗ୍ରାହୀ ସାଧନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଉପହାର ଦିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ-ଉପହାର ସ୍ଥାନାନ୍ତର ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ମାମଲାରେ ଚିଠିପତ୍ର ଏବଂ ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଲିଖିତ ସାଧନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନାହିଁ, ଏବଂ ଏହିପରି ସମ୍ପତ୍ତିର ଆଇନଗତ ହସ୍ତାନ୍ତର ହୋଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ -ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉପହାର ସମ୍ପାଦନ ହୋଇନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1519 (N)/1980 ।

ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 326/1970 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା7.3.77ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2-4 ଏବଂ 6 ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଶୋକ କୁ ସିଂ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ବି. ୱାଡ୍, ଶ୍ରୀମତୀ ଜେ. ଏସ୍. ୱାଡ୍ ଏବଂ ଆବ୍ରାହମ୍ ଏନ୍. ଏ. ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାର୍ଚ୍ଚ 7,1977 ରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 326/70 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ଭାଇ ଗୋବିନ୍ଦଦାସଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫେବୃଆରୀ 1,1977 ରେ ବାଦ ଅନୁସୂଚୀ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦୁଇଟି ସମାନ ଅଂଶରେ ବିଭକ୍ତ କରିବା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା-ମଙ୍ଗୁଲାଲଙ୍କୁ ଏହାର ଏକ ଅଂଶ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଗୋବିନ୍ଦଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଆଳ ଥିଲା ଯେ, ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭଉଣୀ କୁସ୍ତୁରିବାଇଙ୍କୁ ଉପହାର ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏକି ଚାଷ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପାଦ ଦେଉଥିଲେ, ଏବଂ ଏତତଦ୍ୱାର ଜମି ଭାଗଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ନୁହେଁ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଳକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଅପିଲରେ, ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଓଲଟାଇଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ବାଦୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟୁଆର ପତ୍ର କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭଉଣୀ କୁସ୍ତୁରିବାଇଙ୍କୁ, ଜମି ଉପହାର ଦେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା; ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଉପହାର ବୈଧ ନୁହେଁ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରେ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ମକଦ୍ଦମା ଡିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ବିଚାର ପାଇଁ ଉପୁଜୁଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି:ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭଉଣୀ କସ୍ତୁରୀବାଇଙ୍କୁ ଉପହାରରେ ଜମି ଦେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୈଧ ସ୍ୱତ୍ୱ ଆଇନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା କି?1947 ରେ ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିବା ବଣ୍ଟୁଆର ଦଲିଲରୁ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ, ସେମାନେ କସ୍ତୁରୀବାଇଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପହାର ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚିଠିପତ୍ର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଏହି ଜମି କସ୍ତୁରୀବାଇଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟିତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି:ଏକ ବୈଧ ଉପହାର ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଛି କି?ପୂର୍ବତନ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟରେ, ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ 1882 ସହିତ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, ସମାନ ବିଷୟରେ ବଳବତ୍ତର ଥିଲା । ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ 124 ସହିତ ସମାନ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୂର୍ବତନ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟରେ ବଳବତ୍ତର ଥିଲା । ଧାରା 122 "ଉପହାର" କୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଏବଂ ବିନା ବିଚାରରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କିଛି ବିଦ୍ୟମାନ ଅସ୍ଥାବର କିମ୍ବା ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ, ଯାହାକୁ ଦାତା କୁହାଯାଏ, ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ, ଯାହାକୁ ଦାନଗ୍ରାହୀ କୁହାଯାଏ, ଏବଂ ଦାନଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ଏହି ଉପହାର କିପରି ଫଳପ୍ରଦ ହେବ, ତାହା ଧାରା 123ରେ କୁହାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଅବଧାରଣା କରାଯାଇଛି ଯେ, "ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଉପହାର ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ, ଏହି ହସ୍ତାନ୍ତର ଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଉପକରଣ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅତି କମରେ ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ।"

ଶ୍ରୀମତୀ ଗୋମତିବାଇ ବନାମ ମଙ୍ଗୁଲାଲ

ତେଣୁ, ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ, ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଉପହାର କେବଳ ଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ, ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଉପକରଣ ଦ୍ୱାରା ଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାର, ସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ଆଇନଗତ ଦାବି ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅତି କମରେ ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଦାତାମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ-ବିଦ୍ୟମାନ ଅଧିକାର, ସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ଆଇନଗତ ଦାବି, ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17 ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା ଦାନଗ୍ରାହୀଙ୍କୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହେବ, କେବଳ ଯେତେବେଳେ ଉପହାର ଦଲିଲ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହେବ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଦାତା ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ୱତ୍ୱ ହରାଇବେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଦାନଗ୍ରହୀତା ଉପହାର ଦିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାରେ, ଯଦିଓ ଉପହାର ହସ୍ତାନ୍ତର କସ୍ତୁରୀବାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୂପତା ଏବଂ ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଲିଖିତ ସାଧନ ଯଥା, ବାଦୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭଉଣୀ କସ୍ତୁରୀବାଇଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଅତି କମରେ ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇନାହିଁ । ଏହି ଔପଚାରିକତାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାଳନର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ବଣ୍ଟୁଆର ଦଲିଲରୁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇପାରେ ତାହା ହେଉଛି ମୂଳ ବାଦୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭଉଣୀ କସ୍ତୁରୀବାଇଙ୍କୁ ଜମି ଉପହାର ଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ଉପହାରର କୌଣସି ପଞ୍ଜୀକୃତ ସାଧନ ଏବଂ ଦାନଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଗ୍ରହଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଆଇନଗତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭଉଣୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଉପହାରଟି ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଡିକ୍ରିକୁ ଠିକ ଭାବରେ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଆଇନର କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପାଉନାହୁଁ । ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଆର୍. ପି. ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ :

ଶ୍ରୀ ଦୀପକ କୁମାର ସାହୁ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ